
Toelichting

Besluit maatschappelijke ondersteuning gemeente Sluis 2025

Het Besluit maatschappelijke ondersteuning gemeente Sluis 2025 vormt, samen met de Verordening maatschappelijke ondersteuning 2018 gemeente Sluis, de Beleidsregels maatschappelijke ondersteuning gemeente Sluis 2022, de inkoopdocumenten en het beleidsplan Sociaal Domein de basis van waaruit de ondersteuning op grond van de Wet maatschappelijke ondersteuning 2015 vorm zal krijgen. In dit besluit wordt een overzicht gegeven van de tarieven in 2025 en geeft het college concreet aan hoe de feitelijke ondersteuning vorm kan krijgen.

Artikelsgewijze toelichting.

Artikel 1. Begripsbepalingen.

In dit artikel zijn de voor het besluit relevante begripsbepalingen opgenomen. De overige begripsbepalingen worden opgesomd in de Verordening maatschappelijke ondersteuning 2018 gemeente Sluis en de Beleidsregels maatschappelijke ondersteuning gemeente Sluis 2022.

Artikel 2. Protocolen, indicatiewijzer.

In dit artikel is aangegeven dat voor het beoordelen van aanvragen onder andere gebruik wordt gemaakt van de Beleidsregels maatschappelijke ondersteuning gemeente Sluis 2022. Deze beleidsregels zijn ondersteunend voor het bepalen van de noodzaak tot ondersteuning en het bepalen van de omvang van de ondersteuning. De beleidsregels dienen als richtlijn/kader en zijn daarom niet bindend. Afwijking op grond van individuele omstandigheden is mogelijk.

Lid 2 van dit artikel gaat over beschermd wonen. De gemeentebesturen van de 13 Zeeuwse gemeenten hebben hierover gezamenlijk afspraken gemaakt. Deze afspraken zijn vastgelegd in de 'Regiovisie Beschermd Wonen en Maatschappelijke Opvang Zeeland 2022-2025' en de 'Toegangsregeling beschermd wonen en intensieve begeleiding thuis 2022'. Per 1 januari 2022 is de toegang voor beschermd wonen bij de lokale gemeente belegd.

In lid 3 is aangegeven dat bij maatschappelijke opvang sprake is van landelijke toegankelijkheid. Dit betekent dat iedere inwoner van Nederland in eerste instantie in aanmerking komt voor een voorziening maatschappelijke opvang in de gemeente waartoe deze inwoner zich wendt. De gemeenten in Nederland hebben gezamenlijk afgesproken hoe ze hiermee om gaan.

Artikel 3. Hoogte tarieven zorg en persoonsgebonden budget.

In dit artikel worden alle vormen van zorg in natura en persoonsgebonden budget genoemd en de tarieven die zijn overeengekomen met de gecontracteerde zorgaanbieders. Het Pgb-tarief wordt voor een maatwerkvoorziening begeleiding begrensd op 75% van het ZIN-tarief. Een Pgb-tarief kan lager zijn omdat minder overheadkosten meegerekend hoeven te worden.

In dit artikel is de ook de uitspraak van de Centrale Raad van Beroep (CRvB) verwerkt. Deze stelt in twee recente uitspraken dat het tarief voor een persoonsgebonden budget voor informele hulp op grond van de Wet maatschappelijke ondersteuning 2015 (Wmo 2015)

overeen moet komen met de cao Verpleeg-, Verzorgingshuizen en Thuiszorg (VVT). Dit betekent concreet dat voor de minimale hoogte van dat bedrag moet worden uitgegaan van het uurloon van de hoogste periodiek behorende bij hulp bij het huishouden van de voor de betreffende periode geldende cao VVT, vermeerderd met vakantietoeslag en de tegenwaarde van de verlofuren. Ook het minimale pgb-tarief voor individuele begeleiding moet omhoog. De CRvB stelt dat dit minstens gelijk moet zijn aan het uurloon van de Functie Waardering Gezondheidszorg (FWG) 30 in dezelfde cao VVT, met eveneens een vakantietoeslag en verlofuren.

Aanvragers die kiezen voor een persoonsgebonden budget krijgen een bedrag uitgekeerd gebaseerd op het aantal uren per week, dagdelen, dagen dat ondersteuning nodig is. De SVB is verantwoordelijk voor het betaalproces en de arbeidsrechtelijke toetsing van de Pgb-overeenkomsten. Nadat de overeenkomst en vervolgens de declaratie(s) zijn goedgekeurd door de SVB, zal deze namens de cliënt betalingen verrichten aan de zorg / dienstverlener.

De tarieven voor Beschermd Wonen ZIN en PGB worden vastgesteld door de Centrumgemeente Vlissingen.

Artikel 4. Financiële tegemoetkoming.

Een financiële tegemoetkoming is een geldbedrag dat een cliënt krijgt als tegemoetkoming in de kosten die gemaakt worden om een geïndiceerde voorziening aan te schaffen of hulp te organiseren. De hoogte van een financiële tegemoetkoming hoeft niet te worden afgeleid van een voorziening in natura en hoeft niet kostendekkend te zijn. Het moet een passende bijdrage leveren aan het verminderen of wegnemen van de gevolgen van de beperkingen.

Er kan een financiële tegemoetkoming worden versterkt voor de volgende voorzieningen: vervoersvoorzieningen, woonvoorzieningen en rolstoelvoorzieningen. In het besluit is per voorziening in het betreffende artikel uitgeschreven wat de maximale financiële tegemoetkoming kan zijn.

Voor een financiële tegemoetkoming geldt geen eigen bijdrage, met uitzondering van woonvoorzieningen. Daarvoor kan het college besluiten wel een eigen bijdrage op te leggen.

Artikel 5. Vorm van de voorziening.

Een behoefte aan maatschappelijke ondersteuning van een cliënt kan qua voorzieningen worden opgelost middels een algemene (gebruikelijke) voorziening, of een maatwerkvoorziening. Algemene (gebruikelijke) voorzieningen hebben het primaat boven maatwerkvoorzieningen.

Artikel 6. Bijdrage in de kosten van een maatwerkvoorziening.

Bij de bepaling van de eigen bijdragen wordt aangesloten bij het landelijke Uitvoeringsbesluit Wmo dat jaarlijks door de Rijksoverheid wordt vastgesteld. Om stapeling van eigen bijdragen voor Wmo cliënten te voorkomen is op 1 januari 2020 het abonnementstarief geïntroduceerd. Dit houdt in dat cliënten voor alle maatwerkvoorzieningen in de Wmo een standaard eigen bijdrage moeten betalen van maximaal € 21,00 per maand. De eigen bijdragen worden vastgesteld en geïnd door het Centraal Administratie Kantoor Bijzondere Zorgkosten (CAK). Gemeente Sluis hanteert voor alle maatwerkvoorzieningen de standaard eigen bijdrage van € 21,00.

Indien een voorziening bestaat uit een roerende zaak die in eigendom wordt verstrekt of uit een bouwkundige of woontechnische aanpassing van een woning die eigendom is van de

aanvrager, wordt gedurende een periode van maximaal 39 maanden een eigen bijdrage in rekening gebracht.

Bij beschermd wonen is voor de producten 'Intensieve Begeleiding Thuis' en 'beschermd wonen geclusterd' ook het abonnementstarief van toepassing. Voor het product 'beschermd wonen all-inclusive' geldt een inkomensafhankelijke eigen bijdrage.

Voor het start- en stopmoment van de te betalen eigen bijdrage is gekozen voor de feitelijke levering van de zorg. De eigen bijdrage zal niet worden gepauzeerd als de zorg en ondersteuning meer dan een maand niet wordt afgenomen.

Artikel 7. Bijdrage in de kosten van een algemene voorziening.

De wet maakt een onderscheid tussen de bijdragen in de kosten van enerzijds algemene voorzieningen en anderzijds maatwerkvoorzieningen. De bijdragen in de kosten van algemene voorzieningen mag het college zelf bepalen, voor de maatwerkvoorzieningen zijn er landelijke regels vastgesteld.

Artikel 8. Bijdrage in de kosten van collectief vervoer.

Het collectief vervoer is uitgezonderd van het abonnementstarief. Hiervoor blijft een eigen bijdrage gelden in de vorm van een opstaptarief en tarief per zone.

Artikel 9. Huishoudelijke voorzieningen.

In dit artikel worden de vormen van huishoudelijke voorzieningen genoemd als maatwerkvoorziening. Indien de huishoudelijke voorziening wordt verstrekt in natura wil dit zeggen dat de huishoudelijke hulp wordt geleverd door een gekwalificeerde medewerker van een door de gemeente gecontracteerde zorgaanbieder. Daarnaast is het mogelijk om huishoudelijke voorziening te verkrijgen in de vorm van een persoonsgebonden budget. Bij het bepalen van de omvang wordt rekening gehouden met de individuele omstandigheden en artikel 2 van dit besluit.

Artikel 10. Vervoersvoorzieningen (natura of Pgb).

Bij vervoer ligt het primaat bij het collectief systeem van aanvullend vervoer, eventueel in combinatie met andere vervoersvoorzieningen. De uitvoering van dit systeem is geregeld via het samenwerkingsverband collectief vervoer Zeeuws Vlaanderen. Per jaar kan maximaal 3.000 km worden gereisd. Een vervoersvoorziening kan worden verstrekt in natura. De vervoersvoorziening wordt dan geleverd via een, door het samenwerkingsverband gecontracteerde aanbieder. Het is ook mogelijk een vervoersvoorziening te verstrekken in de vorm van een persoonsgebonden budget. Bij een autoaanpassing moet de resterende gebruiksduur nog minimaal 10 jaar zijn.

De omvang van het persoonsgebonden budget voor vervoer per taxi of vervoer per rolstoeltaxi wordt als volgt vastgesteld: In de uitzonderlijke individuele gevallen waarbij deze voorziening noodzakelijk is, er is immers sprake van een vervoersbehoefte waarin niet kan worden voorzien door het collectief systeem van aanvullend vervoer, wordt bij een leverancier die wel kan voorzien in deze voorziening (vervoer per taxi of vervoer per rolstoeltaxi), de prijs opgevraagd van de goedkoopst adequate voorziening. Het hiermee gemoeide bedrag wordt betaalbaar gesteld in de vorm van een persoonsgebonden budget. Met het verstrekte persoonsgebonden budget kan de cliënt conform de in het programma van eisen gestelde vereisten vervolgens zelf in deze vervoersbehoefte voorzien.

Een cliënt komt niet toe aan een maatwerkvoorziening voor vervoer als er een voorziening is die passend en adequaat is. Het primaat ligt in dit geval bij het collectief systeem van aanvullend vervoer, eventueel in combinatie met andere vervoersvoorzieningen. Het samenwerkingsverband collectief vervoer Zeeuws-Vlaanderen, een gemeenschappelijke regeling van de gemeenten Terneuzen, Terneuzen en Sluis is uitvoerder van dit collectief vervoerssysteem.

De vaststelling van het persoonsgebonden budget voor de overige in artikel 7 genoemde voorzieningen geschiedt, met in achtneming van artikel 2 van dit besluit, als volgt:

Bij de op grond van de Europese aanbesteding Wmo-hulpmiddelen gecontracteerde leverancier, Welzorg, wordt op basis van een programma van eisen de catalogusprijs opgevraagd voor de goedkoopst adequate voorziening. Deze prijs, voor zover van toepassing verhoogd met een aanvullend bedrag voor onderhoud, gebruik, verzekeringen en reparatie wordt betaalbaar gesteld in de vorm van een persoonsgebonden budget. Tevens wordt bij genoemde leverancier, voor zover van toepassing, de gebruikelijke afschrijvingstermijn van een dergelijke vervoersvoorziening opgevraagd, want dit is immers de periode waarvoor, bij ongewijzigde (medische) omstandigheden van de cliënt, het persoonsgebonden budget wordt verstrekt. Met het verstrekte persoonsgebonden budget kan de cliënt conform de in het programma van eisen gestelde vereisten vervolgens zelf een vervoersvoorziening aanschaffen. De vergoeding voor een parkeervoorziening van een gehandicapten plaats blijft gehandhaafd (in natura basis)

Artikel 11. Overige vervoersvoorzieningen per eigen auto.

Er zijn ook nog een tweetal vervoersvoorzieningen, die conform artikel 3 in de vorm van een financiële tegemoetkoming worden verstrekt. De bedragen zijn gebaseerd op de volgende uitgangspunten: De financiële tegemoetkoming bij het gebruik van de voorziening vervoer per eigen auto wordt gekort met 50 procent per jaar indien de cliënt tevens beschikt over een overige vervoersvoorziening zoals genoemd in dit artikel. Er is dan namelijk sprake van verstrekking van meerdere voorzieningen voor het oplossen van de vervoersproblematiek van de cliënt, waardoor een korting gerechtvaardigd is. Dit is in lijn met de geldende jurisprudentie. Bestaande beschikkingen worden vanzelfsprekend, conform het bepaalde in de Verordening gerespecteerd.

Artikel 12. Woonvoorzieningen (natura, pgb of financiële tegemoetkoming).

In dit artikel worden de verschillende mogelijkheden qua maatwerkvoorziening op het gebied van wonen genoemd. Vanzelfsprekend worden alleen de noodzakelijke kosten conform het programma van eisen van de goedkoopst adequate voorziening vergoed. Bij een voorziening van niet-bouwkundige of niet-woontechnische aard moet gedacht worden aan voorzieningen die niet leiden tot een aanpassing of verbouwing van de woning. Voorbeeld van zo'n voorzieningen is een tillift.

Bij een voorziening van bouwkundige of woontechnische aard in of aan de woning wordt bij het vaststellen van de hoogte van de woonvoorziening rekening gehouden met de volgende kostensoorten:

1. De aanneemsom (hierin begrepen de loon- en materiaalkosten) voor het treffen van de voorziening. Indien de voorziening in zelfwerkzaamheid wordt getroffen dan vervalt de post loonkosten en komen alleen de materiaalkosten voor een financiële tegemoetkoming in aanmerking.
2. De risicoverrekening van loon- en materiaalkosten, met inachtneming van het bepaalde in de risicoregeling woning- en utiliteitsbouw 1991. Indien de voorziening in

zelfwerkzaamheid wordt getroffen dan vervalt de post loonkosten en komen alleen de materiaalkosten voor een financiële tegemoetkoming in aanmerking.

3. Het architectenhonorarium tot ten hoogste 10 procent van de aanneemsom met dien verstande dat dit niet hoger is dan het maximale honorarium als bepaald in SR 1997 van de BNA (Bond Nederlandse Architecten). Alleen in die gevallen dat het noodzakelijk is dat een architect voor de woningaanpassing moet worden ingeschakeld worden deze kosten subsidiabel geacht. Het betreft dan veelal de ingrijpendere woningaanpassingen.
4. De kosten voor het toezicht op de uitvoering, indien dit noodzakelijk is, tot een maximum van 2% van de aanneemsom.
5. De leges voor zover deze betrekking hebben op het treffen van de voorziening.
6. De verschuldigde en niet verrekenbare of terugvorderbare omzetbelasting.
7. Renteverlies en/of rentekosten, in verband met het verrichten van noodzakelijke betaling aan derden voordat de bijdrage is uitbetaald, voor zover deze betaling verband houdt met de bouw dan wel het treffen van voorzieningen.
8. De door het college (schriftelijk) goedgekeurde kostenverhogingen, die ten tijde van de raming van de kosten redelijkerwijs niet voorzien hadden kunnen zijn.
9. De kosten in verband met noodzakelijk technisch onderzoek en adviezen met betrekking tot het verrichten van de aanpassing.
10. De kosten van heraansluiting op de openbare nutsvoorziening.
11. De administratiekosten die verhuurder maakt ten behoeve van het treffen van een voorziening voor de cliënt, voor zover de kosten onder 1 t/m 11 meer dan € 907,-- bedragen, 10% van die kosten, met een maximum van € 340,--.

Bij een voorziening van niet-bouwkundige of niet-woontechnische aard moet gedacht worden aan voorzieningen die niet leiden tot een aanpassing of verbouwing van de woning. Voorbeelden van dergelijke voorzieningen zijn de douchestoel en de tillift.

Een voorziening voor de kosten van keuring, onderhoud en reparatie in de woning heeft betrekking op:

- a. stoelliften;
- b. rolstoel- of sta-plateauliften;
- c. woonhuisliften;
- d. hefplateauliften;
- e. balansliften;
- f. de mechanische inrichting voor het verstellen van een in hoogte verstelbaar keukenblok, bad of wastafel;
- g. elektromechanische openings- en sluitingsmechanismen van deuren;
- h. woonvoorzieningen van niet-bouwkundige of niet-woontechnische aard.

De vergoeding van de kosten van onderhoud, keuring en reparatie die betrekking hebben op het genoemde in lid 1 onder f tot en met h zijn gelijk aan de werkelijk gemaakte kosten.

De vergoeding van de kosten van onderhoud, keuring en reparatie die betrekking hebben op het genoemde in lid 1 onder a tot en met e zijn contractueel vastgelegd in zogenaamde raamovereenkomsten met de leveranciers. Voor de genoemde kosten betreffende liften, die niet zijn opgenomen in de raamovereenkomst geldt een vergoeding, overeenkomstig het maximum bedrag dat vermeld staat in de raamovereenkomsten. De afhandeling van de facturen vindt rechtstreeks plaats tussen de leveranciers en de gemeente.

De hoogte van een door het college te verstrekken woonvoorziening in de kosten van tijdelijke huisvesting is gelijk aan de werkelijk gemaakte noodzakelijke kosten met een

maximum van het bedrag genoemd in artikel 13 lid 1 onderdeel a van de Wet op de huurtoeslag, voor een maximale periode van 26 werkbare weken.

Het college kan een woonvoorziening in het kader van bezoekbaar maken de woning verlenen indien het noodzakelijk is dat een cliënt, die woont en verblijft in een AWBZ/WLZ-instelling in de gemeente Sluis, de woonkamer en een toilet van de te bezoeken woning kan bereiken en gebruiken en indien de voorziening hiervoor noodzakelijk is. De hoogte van de te verstrekken woonvoorziening voor het bezoekbaar maken van de woning bedraagt de werkelijke kosten met een maximum van € 5.000,00 (art.12).

Het in lid 4 opgenomen bedrag geldt als een administratieve drempel om aanvragen voor relatief kleine voorzieningen te voorkomen. Het vermijdt bureaucratie.

Het bedrag voor verhuiskosten is een forfaitaire bedrag. Er hoeven geen bewijsstukken te worden ingediend. Indien besloten wordt om niet te verhuizen kan het bedrag van verhuiskosten gebruikt worden voor de aanpassing van de woning.

Artikel 13. Primaat van verhuizing boven woningaanpassing.

Onder de Wet voorzieningen gehandicapten gold de regel dat bij een aanvraag voor een woningaanpassing eerst werd bezien of verhuizing naar een andere woning een oplossing kon bieden. Dit is het zogenaamde primaat van de verhuizing. In feite gaat het om de uitwerking van de regel dat in beginsel wordt gekozen voor de goedkoopst adequate voorziening. De mogelijkheid tot het hanteren van het primaat verhuizing is destijds al onder de Wet voorzieningen gehandicapten in de jurisprudentie erkend, zij het wel dat enkele duidelijke voorwaarden zijn gesteld.

In de eerste plaats moeten de financiële gevolgen van de verhuizing voor de woonlasten aanvaardbaar zijn en dient de verhuizing te kunnen worden gerealiseerd binnen een uit het advies blijvende medisch verantwoorde termijn. Dat houdt dus in dat het college zicht moet hebben of aanvrager binnen de verantwoorde termijn kan verhuizen naar een geschikte aangepaste of goedkoper aan te passen woning.

Ook diverse andere relevante aspecten kunnen, afhankelijk van de situatie een rol spelen bij de afweging omtrent het toepassen van het primaat van de verhuizing in een concreet geval, zoals bijvoorbeeld het aanwezig zijn van een stevig netwerk en mantelzorgers in de bestaande woonsituatie van de aanvrager.

Artikel 14. Rolstoelvoorzieningen (natura of Pgb).

De maatwerkvoorziening op het gebied van rolstoelen kan bestaan uit een voorziening in natura of in de vorm van een Pgb voor de aanschaf van een rolstoel, het onderhoud, reparaties en accessoires. Daarnaast is er de mogelijkheid een voorziening te verstrekken voor het volgen van een training, mede in het kader van de verkeersveiligheid. Uiteraard dient ten aanzien van deze voorzieningen de noodzaak vast te staan en moet het gaan om de goedkoopst adequate voorziening. Onderhoudskosten die het gevolg zijn van oneigenlijk gebruik van en door de gebruiker aangebrachte modificaties aan de rolstoel komen niet voor vergoeding in aanmerking.

De vaststelling van het persoonsgebonden budget voor rolstoelvoorzieningen geschiedt als volgt:

- A. Bij een eenvoudige (standaard) voorziening met een kostprijs van minder dan € 1000,- wordt het budget bepaald aan de hand van het bruto bedrag van de betreffende

voorziening zoals opgenomen in het assortiment van de gemeentelijke leverancier van hulpmiddelen. Op dit bedrag wordt een korting van 10% in mindering gebracht. Het restantbedrag wordt verhoogd met de wettelijk verschuldigde BTW en een bedrag voor de kosten van verzekering, reparatie en onderhoud.

- B. Bij een standaard voorziening boven € 1000,- wordt het budget bepaald zoals opgenomen onder A. maar wordt tevens een offerte aan de aanvrager van de voorziening gevraagd van de kostprijs van de aan te schaffen voorziening. Na toetsing van de offerte wordt het bedrag van de goedkoopst compenserende voorziening toegekend; 90% van de bruto kostprijs van de voorziening uit het kernassortiment zoals genoemd onder a. dan wel de werkelijke kostprijs indien deze lager is.
- C. Bij een complexe voorziening wordt het budget bepaald door het opvragen van een modelofferte bij de vaste leverancier van de gemeente waarbij wordt uitgegaan van de brutoprijs van de geselecteerde voorziening, inclusief de gespecificeerde prijs voor individuele aanpassingen. Dit bedrag wordt verminderd met 10% korting en verhoogd met BTW en een bedrag voor kosten van onderhoud, reparatie en verzekeringen. Het uiteindelijke bedrag (het referentie persoonsgebonden budget) levert het maximaal te verstrekken Pgb op. Het referentie Pgb wordt afgezet tegen een door de aanvrager te verstrekken offerte van de gewenste voorziening waarna het bedrag van de goedkoopst compenserende voorziening als Pgb wordt verstrekt.
- D. Per voorziening wordt een bedrag in het Pgb opgenomen voor de kosten van onderhoud, verzekering en reparatie.

De bijdrage (het bedrag) voor een sportrolstoel wordt uitsluitend als financiële tegemoetkoming verstrekt. De aanvrager dient de rolstoel voor dit bedrag zelf aan te schaffen en gedurende drie jaar te onderhouden en indien nodig te repareren. Een sportrolstoel kan worden verstrekt aan een cliënt, die zonder deze voorziening niet in staat is tot sportbeoefening. Als het gaat om professionele sportbeoefening wordt geen sportrolstoel verleend.

Artikel 15. Begeleidingsvoorzieningen.

In dit artikel worden de mogelijke voorzieningen op het gebied van begeleiding weergegeven die als maatwerkvoorziening in natura (via een gecontracteerde zorgaanbieder) of in de vorm van een persoonsgebonden budget kunnen worden ingezet. De voorziening voor specialistische huishoudelijke begeleiding kan worden ingezet voor de doelgroep met zwaardere psychische en sociale problemen en waarvoor de reguliere huishoudelijke- en begeleidingsvoorziening niet adequaat is.

Artikel 16. Bescherm wonen en maatschappelijke opvang.

Ten aanzien van Beschermd Wonen en maatschappelijke opvang hebben de Zeeuwse gemeenten gezamenlijk afspraken gemaakt. Deze afspraken zijn vastgelegd in de "Regiovisie Beschermd Wonen en Maatschappelijke Opvang Zeeland 2022-2025" en de "Toegangsregeling beschermd wonen en intensieve begeleiding thuis 2022". Deze is toegevoegd als bijlage

Artikel 17. Beslissing college in gevallen waarin dit besluit niet voorziet.

Ten behoeve van onvoorziene omstandigheden is dit artikel opgenomen.

Artikel 18. Citeertitel.

Bij dit artikel is geen nadere toelichting noodzakelijk.

Artikel 19. Inwerkingtreding.

Bij dit artikel is geen nadere toelichting noodzakelijk.

Artikel 20. Intrekking.

Bij dit artikel is geen nadere toelichting noodzakelijk.

Bijlagen:

1. Beleidsregels maatschappelijke ondersteuning gemeente Sluis 2022;
2. Toegangsregeling beschermd wonen en intensieve begeleiding thuis 2022;